

Awr: ANBI-status; geen cassatie

Toelichting staatssecretaris op afwijzing cassatievoorstel van 12 juli 2016, nr. DGB 2016-2766, n.a.v. Hof Arnhem-Leeuwarden, 31 mei 2016, nr. 15/01232, ECLI:NL:GHARL:2016:4206

De staatssecretaris gaat niet in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

In geschil was het antwoord op de vraag of belanghebbende is aan te merken als een algemeen nut beogende instelling (ANBI).

In de statuten van belanghebbende staat dat zij ten doel heeft het maatschappelijk welzijn, de fysieke en mentale onafhankelijkheid, het voorkomen van sociaal isolement en de integratie van mensen met een handicap te bevorderen, middels (het aanbieden van) faciliteiten op het gebied van de watersport. Belanghebbende organiseert watersportactiviteiten en actieve vakanties voor mensen met een (meervoudige) beperking, waarbij de mensen worden uitgedaagd om zo zelfstandig mogelijk te watersporten en daarmee de in het dagelijkse leven ervaren fysieke en mentale drempels te verlagen. Om dit mogelijk te maken wordt hulp of zorg op maat geboden, zowel door aanpassingen aan de boten en accommodaties, als door persoonlijke begeleiding door vrijwilligers. Jaarlijks zijn ongeveer 230 vrijwilligers actief. Het tarief dat belanghebbende hanteert is weliswaar (ongeveer) gelijk aan het tarief voor vergelijkbare activiteiten voor mensen zonder beperkingen, maar ligt door noodzakelijke aanpassingen ver beneden de kostprijs. Ongeveer 50% van de kosten wordt gedekt uit deelnemersbijdragen en de overige 50% uit giften en subsidies. Daarbij komt nog de inzet van vrijwilligers, die in het seizoen ongeveer neerkomt op 15 fte. aan professionele zorgverleners.

Het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft geoordeeld dat belanghebbende een ANBI is. Ik stel tegen deze uitspraak geen beroep in cassatie in.

In de wetsgeschiedenis (Kamerstukken 2011-2012, 33 006, nr. 3, blz. 24-25) is een onderscheid gemaakt tussen sportverenigingen waarvan de leden een beperking hebben (in beginsel geen ANBI) en organisaties die ten doel hebben het verbeteren van de gezondheidstoestand van mensen met een beperking en dat doen door middel van sportieve activiteiten (wel ANBI).

Het Gerechtshof heeft vastgesteld dat in het onderhavige geval de sportieve activiteiten het middel zijn om het doel te bereiken; te weten het bijdragen aan de revalidatie, de zelfredzaamheid, het zelfvertrouwen en de sociale integratie van de deelnemers aan de activiteiten. Gelet op de door belanghebbende overgelegde verklaringen van revalidatiecentra en organisaties die actief zijn voor mensen met een beperking, is aannemelijk dat belanghebbende er ook daadwerkelijk in slaagt dit oogmerk met haar activiteiten in betekenisvolle mate te bewerkstelligen.

Niet alleen de doelstelling, ook de daadwerkelijke activiteiten van belanghebbende worden door het Gerechtshof derhalve geacht het algemeen belang te dienen. Dit oordeel geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Het is voor het overige als verweven met waarderingen van feitelijke aard, niet onbegrijpelijk.

In het oordeel van het Gerechtshof ligt voorts besloten dat het de financiële bijdragen die belanghebbende aan de deelnemers vraagt niet als tarieven van commerciële aard beschouwt. Bij het hanteren van commerciële tarieven zou immers als regel hebben te gelden dat de activiteiten zijn aan te merken als activiteiten die primair particuliere belangen dienen (vgl. Hoge Raad 12 december 2014, nr. 13/05820, ECLI:NL:HR:2014:3565 en Hoge Raad 7 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AN7741). Belanghebbende heeft ten doel (en doet dat ook daadwerkelijk) haar activiteiten aan te bieden tegen een zodanige prijs dat deze mogelijk worden, zijn en blijven voor mensen met een handicap. Dat betekent dat de tarieven van belanghebbendes doelactiviteiten door de deelnemers niet als tarieven van commerciële aard worden ervaren. Ik kan me daarom in deze uitkomst vinden.

Hoogachtend,
DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN,
namens deze,
DE DIRECTEUR-GENERAAL BELASTINGDIENST,
loco

mr. J. de Blicck